יום ב', בג' בטבת תשנ"ו (15 בינואר)

מהפסוק: "ויבא יעקב שלם עיר שכם ...", תמ"ל
מדייק שהמילה שלם היא ראשי תיבות ל:
שם, לשון, ומלבוש. ובלה מדייק אלו שבכוונת שלא
שינו בני ישראל במדרש לא את שמותיהם, לא את
לשונם ולא את מלבושם (כלומר, שמרו על צורתם המיוחדת
כיהודים), לכן נכנו לגאולה.

בהקשר זה ויש להקשר לפרשה שפתחנו ב-ש לחודש טבת
את הגאבל הלאומי אודות תחילת הגזירה לשבה היונית
מובאים להלן הת"חסותו של מרן הרב קוק צ"ל בעניין הקידוש:

= בתו"ת שפת קודש תניא בשם אלקים,
ואך כשם אלקים, תאמינו בשפה נשמתי. =

בהסברת מהותה של לשון הקודש, כתב הרמב"ם:

= אל תתשוב שנקרוא לשונינו לשון הקודש למאומתינו אלו לעשונינו,
אבל היו בדין, כי בשם הלשון הקדושה, לא ימצאו בה שמות לאיבר
רבעלה בפסר אל בנקבה, ולא לעטיפה, ולשתן ולצואה, רק בכינוי =
והרמב"ן תלק עליו, ולשון שהיה ראוי למי שמה לה לקרוא לה: לשון
נקיה, כי היא נצחרת מפני הת"חסות לגבריה המאונים. והרמב"ן נתן
טעם: "מפני שדבר התורה והנבואות וכל דבר קדושה - כולם
בלשון היו נאמרו, והיו - היו הלשון שהיקבה, ישתלו שמו, מלבד
בו עם נביאיו ועדתו".

(מן הספר: מאד ירא"ם)

יום נעים!